

106. H. an. 2, 105. MED. th. 3. LIA. I, 288. AV. 5, 4, 1. fgg. 6, 102, 3. 19, 39, 1. fgg. SUÇR. 1, 139, 8. 142, 3. 166, 15. 2, 40, 13. 66, 7. 297, 10. 371, 3. R. 2, 94, 23. ein best. vegetabilisches Gift H. 1197. — b) Aussatz AK. 2, 6, 3, 5. TRIK. 3, 3, 106. H. 466. H. an. MED. गलकुष्ठामिभूत BHARTR. 1, 89. Verz. d. B. H. No. 929. 963. 965. 967. 975. 996. Achtzehn Formen aufgezählt SUÇR. 1, 267. fgg. WISE 238. — c) m. VS. 25, 6 so v. a. कुकुन्दर nach MAHIDH.; vgl. aber कुष्ठिका. — 2) f. कुष्ठा die Schnauze eines Korbes: पूर्णकुष्ठया सर्वा लाजानावपति PĀR. GRHJ. 1, 7. — Vgl. कालकुष्ठ. कुष्ठक = कुष्ठ in घङ्गाकुष्ठक; vgl. कुष्ठघ्न. कुष्ठकेतु (कुष्ठ + केतु) m. N. eines Strauchs (s. भूम्याङ्गुल्य) RĀGĀN. im ÇKDr.

कुष्ठगन्धि (कुष्ठ + गन्धि) n. die wohlriechende Rinde von *Feronia elephantum* (एलवालुक) RĀGĀN. im ÇKDr.

कुष्ठघ्न (कुष्ठ Aussatz + घ्न) 1) m. N. einer Pflanze (s. क्तितावली) RĀGĀN. im ÇKDr. SUÇR. 2, 120, 7. — 2) f. ई N. einer Pflanze (s. काकोडुम्बरिका) RĀGĀN. im ÇKDr. Nach WILS. auch = काकमाची.

कुष्ठनाशन (कुष्ठ + ना०) m. N. verschiedener, den Aussatz vertreibender Mittel: 1) die Wurzel einer *Dioscorea* (वाराहीकन्द). — 2) weisser Pfeffer RĀGĀN. im ÇKDr. — 3) eine best. Pflanze (सीरीशवृत्) RATNAM. im ÇKDr.

कुष्ठनाशिनी (कुष्ठ Aussatz + ना०) f. N. einer Pflanze (सीमराजि) RATNAM. im ÇKDr.

कुष्ठल (1. कु + स्थल) n. ein schlechter Platz P. 8, 3, 96. Nach WILS. auch the surface of the earth (3. कु).

कुष्ठविद् gaṇa कथादि zu P. 4, 4, 102.

कुष्ठमूदन (कुष्ठ Aussatz + मूदन) m. Name eines Baumes (s. धारगन्ध) RĀGĀN. im ÇKDr.

कुष्ठकृत् (कुष्ठ Aussatz + कृत्) 1) m. ein best. Knollengewächs (s. क्तिस्तिकन्द). — 2) f. ० कृत्वी N. einer Pflanze (s. वाकुची) RĀGĀN. im ÇKDr.

कुष्ठकृत् (कुष्ठ Aussatz + कृत्) m. *Acacia Catechu* Willd. (खदिर) TRIK. 2, 4, 15.

कुष्ठाङ्ग (कुष्ठ + अङ्ग Körper) adj. aussätzig VER. 32, 13.

कुष्ठारि (कुष्ठ Aussatz + घृि Feind) m. 1) N. verschiedener Pflanzen: a) *Acacia Catechu* Willd. (खदिर) RĀGĀN. im ÇKDr. — b) *Acacia farnesiana* Willd. (विट्टदिर) ÇABDAR. im ÇKDr. — c) *Trichosanthes dioeca* Roxb. (पेटाल). — d) N. eines Strauchs (घादित्यपत्र, घर्कपत्र) RĀGĀN. — 2) Schwefel H. 1037. RĀGĀN. im ÇKDr.

कुष्ठिका f. pl. ein best. für das Opfer werthloser Theil am Fusse des Opferthiers: यास्ते बद्धा याः कुष्ठिका ऋच्छ्रा ये च ते शफाः AV. 10, 9, 23. 9, 4, 16. 7, 10. अथास्य बद्धपैति लोमानि त्वगम्कुष्ठिकाः (nach Sij. der Inhalt der Gedärme) शफा विषाणो AIR. Br. 2, 11. Vgl. कुष्ठ 1, c; viell. nach der Aehnlichkeit mit der Schnauze des Korbes (कुष्ठा) so benannt.

कुष्ठित (von कुष्ठ) adj. mit Aussatz behaftet: यदपत्यं तयोर्जातं ज्ञेयं तदपि कुष्ठितम् SUÇR. 1, 270, 21.

कुष्ठेन् (wie eben) adj. aussätzig P. 5, 2, 128, Sch. ÂÇV. GRHJ. 4, 9. M. 3, 7. 8, 205. MBH. 3, 13366. 13, 1584. 4369. 5088. SUÇR. 1, 67, 15. 111, 4. 120, 5. 316, 6. PANĀT. V, 84.

कुष्मल n. Uṇ. 4, 188. das Abhaufen (हिरन) UṇĀDIK. im ÇKDr.

कुष्माण्ड 1) m. a) eine Kürbisart, *Benincasa cerifera* Savi. TRIK. 2, 4, 35. 3, 3, 110. MED. d. 27. कुष्माण्डजात्यलावम् MBH. 13, 4364. SUÇR. 1, 137, 3. 183, 8. 216, 8. 238, 13. 2, 174, 19. — b) = भूपातर MED. Doch wohl eher Mondkalb als state of the womb in gestation, wie WILSON angiebt. — c) ein best. Spruch: मृतस्य दशरात्रेण प्रायश्चित्तानि दापयेत्। सावित्रो रैवतीमिष्टिं कुष्माण्डमधमर्षणम् || MBH. 13, 6236. 6242. — d) eine Art von Dämonen TRIK. 3, 3, 110. MED. VP. 90. COLEBR. MISC. ESS. I, 146. Vgl. कुष्माण्ड. — 2) f. ई a) *Benincasa cerifera* Savi. RĀGĀN. im ÇKDr. — b) eine best. religiöse Feier (vgl. कुष्माण्ड c) ÇABDAR. im ÇKDr. — c) ein Bein. der Gemahlin Çiva's MED. HARIV. 10243; vgl. LANGL. I, p. 311. — Vgl. कूष्माण्ड.

कुष्माण्डक m. 1) = कुष्माण्ड 1, a. AK. 2, 4, 5, 21. H. 1188, v. l. HĀ. 97. — 2) N. pr. eines Nāga MBH. 1, 1556. — 3) N. pr. eines Dieuers von Çiva H. 210, v. l. — Vgl. कूष्माण्डक.

कुम्, कुंस्यति umschliessen DĀTUP. 26, 109. — Vgl. कुम्.

कुसचिव (1. कु + स०) m. ein schlechter Rathgeber RĀGĀN. TAR. 8, 439.

कुसरित् (1. कु + स०) f. ein seichter Fluss: ध्रुवेन तु विहीनस्य पुरुषस्याल्पमेधसः। उच्छिद्यते क्रियाः सर्वा ग्रीष्मे कुसरिता यथा || PANĀT. II, 92.

कुसल schlechte Schreibart für कुशल Sch. zu AK. ÇKDr.

कुसहाय (1. कु + स०) m. ein schlechter Gefährte VAUTP. 73.

कुसारायि (1. कु + सा०) m. ein schlechter Wagenlenker BRAHMA-P. in LA. 33, 11. MĀR. P. 1, 43.

कुसित m. 1) eine bewohnte Gegend Uṇ. 4, 108. — 2) = कुसीद Wucherer (?); कुसितायी die Frau eines Wucherers (?) P. 4, 1, 37. VOP. 4, 25. Vgl. कुसिद.

कुसिद m. P. 4, 1, 37. कुसितायी die Frau eines Kusida ebend. die Frau eines Wucherers ĠATĀDH. im ÇKDr. ein best. dämonisches Wesen IND. St. 3, 478. — Vgl. कुसित.

कुसिन्ध n. Rumpf: आणी यहूत्र क उ तस्सज्जान् याभ्यां कुसिन्धं सुदंठं बभूव AV. 10, 2, 3, 5. KĀTH. 13, 3. ÇAT. BR. 6, 2, 4, 7, 11. 7, 5, 2, 3.

कुसिम्बी (!) f. = शिम्बी RĀGĀN. im ÇKDr. — Vgl. कुशिम्बि.

कुसीद (1. कु + सीद von सदृ) 1) adj. viell. immer auf einem Fleck sitzend, träge, faul: शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्सीदतु यो ऽस्मान्देष्टि TS. 7, 3, 21, 1. slothful, inert WILS. ohne Angabe einer Autor.; vgl. कुषीद. — 2) n. (parox. nach Uṇ. 4, 108) Anlehen (fest sitzend, wovon man sich nicht leicht befreien kann): कुसीदं वा एतद्यमस्य यजमानं घ्रा देते TS. 3, 3, 8, 3. Gobu. 4, 4, 20. das Ausleihen von Geld auf Zinsen, Wucher AK. 2, 9, 4. H. 880. an. 3, 330. MED. d. 26. P. 4, 4, 31. M. 1, 90. 8, 410 (कुशीद). 10, 116. JĀGĀN. 1, 119. 3, 42. PANĀT. I, 12. कुसीदपथ Wuchergeschäft M. 8, 152. कुसीदवृद्धि der bei einem solchen Geschäft festgesetzte Zins 151. — 3) m. f. = कुसीदिक vom Wucher lebend, Wucherer H. an. MED.

कुसीदायी (von कुसीद) f. die Frau eines Wucherers VOP. 4, 25. ĠATĀDH. im ÇKDr. — Vgl. कुसितायी und कुसिदायी unter कुसित und कुसिद.

कुसीदिक (wie eben) m. (f. ई) Wucherer P. 4, 4, 31. AK. 2, 9, 5. कुसीदक H. 880.

कुसीदिन् (wie eben) 1) dass. Nir. 6, 32. ÇAT. BR. 13, 4, 2, 11. ÂÇV. ÇB.